

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Martsviolerne. Til Fru Heiberg

Citation: Hertz, Henrik: "Martsviolerne. Til Fru Heiberg", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 235. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid74933/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Martsviolerne.

Til Fru Heiberg, Marts 1842.

„Martsviol! du sover, reis dig!
Reis dig op og hust, iaar du
Ikke jove tør i Jordens
Seng saa længe som ijjor.

Februar iaar har ikke
Brunnet slet saa grovt som ellers.
Stundom var endog hans Ansigt
Saa fornøjet som en Bruds.

Dg en Sværm af unge Straaler,
Trækfuglsfarer, Solen jender,
Har sig boltret alt i lang Tid
Over Tag og Mark og Eng.

Mange Kloster alt er oppe;
Efter jødske Stifts-Noviser
En, hvis Navn jeg ikke husker,
Men latinist det var og fint.

Reis dig op. Der er alt kommen
Fremmede til os med Dampskib,
Svaler, tror jeg, fra Italien,
Og en Stork med røde Sko.

Reis dig da, og vær lidt hurtig!
Klæd dig paa saa smukt du kan det.
Jeg iformiddag dig bringer
Lil en Frue, fød som Faa."

— Saa dan talte jeg imorges
I min Seng og halvt isøve,
Med en Drøm endnu i Tanken
Om en smukt Viol-Bouquet —

En Bouquet, der var bestemt til.
Med et lille Vers at melde
Dem, min Frue, Vaarens Ankomst,
Og at hilse fra en Ven.

Men med Gæt en Kjøst, en sorgfuld,
Sagte svared': „Jeg er oppe.
Reis dig jels og træd til Vindvet.
I dit Vindue jeg staaer.

Jeg er paaflødt, af, men ikke
I min blaa, min Fijsels-Kappe.
De har givet mig en Sølvners
Kappe, der er fitv og kold.

De har sat mig i dit Vindue,
Iffe mellem grønne Blade
Og, som ellers, i en Løvsal
Af det foraarsskrifte Græs.

I dit Vindue, hvor der trækker,
Hvor jeg fryser ja jeg ryster,
Har de sat mig midt imellem
Ubekjendte, stygge Folk.

Mellem lange, hvide Karle,
Distre Mænd med spidse Landsfer,
Har i denne Nat man sat mig ---
Af, jeg frøgter for mit Liv!"

Stemmen tav — og hurtig sprang jeg
Fra mit Leie hen til Vinduet,
Trak Gardinet op — o Himmel!
Og paa Rudeerne var Is!

Som ved Nytaars Tid var Ruden
Dækket heelt med Arabesker,
Blade, Grene, spidse Landsker
Og et Virvar uden Sands.

Men i Skjær af Morgensolen
Saae jeg midt paa Ruden klarlig
En Bouquet af frodne Blomster,
Ablet, af, af Mattens Frost!

En Bouquet af frodne Blomster!
Og i Marts — og paa min Rude!
Det er vore Martsblomster!
Hvilke Liden! Hvilken Skik!
